Gospod na poti uz Jerihe v Nahim v Judeji Lk 19

26. Gospodov odhod iz Jerihe. Zaharija na murvi.

1 Ko smo spet ostali sami, Me je gostilničar povabil: »O Gospod in Mojster, ali ne bi ostal pri nas še čez poldne?«
2 Jaz sem odgovoril: »Prijatelj, z vsem, kar ste potrebovali, sem vas oskrbel. Bodite zvesti Mojemu nauku, ravnajte in živite po njem, pa bom tudi Jaz ostal v vas s Svojim duhom; toda telesno se moram že zaradi številnih revnih, slepih in mrtvih odpraviti od tod. Poleg tega bi Me, če bi podnevi hodil skozi Jeriho, mnogi prepoznali in ob Mojem odhodu obletavali, to pa bi zbudilo veliko pozornosti. Če bi tu ostal čez poldne, ko je gostov veliko, bi bila Moja navzočnost še opaznejša. Tega pa si zaradi nekaj navzočih tempeljskih duhovnikov ne želim. Z učenci se bom kar takoj odpravil proti Nahimu.«
3 Po teh besedah sem tudi učencem dejal, naj se pripravijo na odhod.
4 Tako so tudi storili in začeli smo se odpravljati. Ko pa so to opazili hišni služabniki, so stekli na trg in številnim navzočim povedali, da se slavni zdravilec Jezus iz Nazareta odpravlja iz njihove hiše, in sicer proti Nahimu.
5 Ko so ljudje to slišali, so stekli po dolgi poti kar precej naprej, in tako je bila pot vse do Zahejeve velike mitnice – Zahej je bil višji cestninar –, polna ljudi. Kajti vsi so hoteli videti Mene, človeka, o katerem so slišali že veliko čudežnega.
6 Zahejeva mitnica je bila dobre pol ure hoda iz mesta, v nasprotni smeri od tiste, po kateri smo prišli v Jeriho. Ko je Zahej videl, da se iz mesta po cesti k njegovi mitnici in še dlje vali velika množica, je stopil iz hiše in vprašal, kaj se dogaja.
7 Vprašani so povedali, da bo kmalu po tej poti v Nahim z učenci prišel znani zdravilec Jezus iz Nazareta v Galileji in da Me želijo videti.
8 Ko je Zahej to slišal, je rekel: »Potem ga moram vsekakor videti tudi jaz. O njem so mi veliko čudežnega pripovedovali prijatelj Kado in njegov oče ter njun stari služabnik Apolon, pa tudi neki slepec, ki mu je zdravilec pred dnevi vrnil vid; bilo mi je nepopisno hudo, da ga nisem mogel videti, saj se je ob svojem prvem prihodu v Jeriho že naslednje jutro odpravil proti Eseji. In če je zdaj spet ubral isto pot iz Jerihe, ga moram videti, pa naj stane, kar hoče.«
9 Ljudje so se čedalje bolj zgrinjali na cesto, in naš Zahej, mož majhne postave, ki je spoznal, da Me bo le stežka videl skozi množico, se je povzpel na murvo in tam čakal, dokler ne bi prišel mimo. (Lk 19,1-4)
10 Ko so ljudje zaradi Mene zasedli vse mestne ulice in še bolj ceste zunaj mesta mimo mitnice, in sem se z učenci še zadrževal v veži Kadove hiše, ker sem vedel, da so Me Kadovi preveč uslužni hišni služabniki, ne da bi jim kdo naročil, razkrili ljudem, sem gostilničarju, ki je še stal ob Meni, povedal, kaj se je v naglici zgodilo, in obljubil Mi je, da bo svoje sluge ostro poklical na odgovornost.
11 Svetoval sem mu, naj tega ne stori, saj so ti tako ravnali dobronamerno. Rekel pa

sem mu, naj nas spusti skozi stranska vrata, ker pri glavnem vhodu čaka Name preveč ljudi.
12 Gostilničar je to tudi storil, in zlahka, ne da bi nas bila videla velika množica, smo po ozki in malo obljudeni ulici prišli na prosto ter se podali po poljski poti, ki se je približno sto korakov pred veliko mitnico združevala z glavno ulico; tako smo se ognili veliki gneči v mestu in tudi večjemu delu glavne ceste od mesta do mitnice.
13 Ko pa smo se že približevali omenjeni veliki mitnici ob glavni cesti, Me je nekaj ljudi spoznalo, in kmalu je nastal velik hrup, številni so na ves glas kričali: 'Tu je, tu je – slavni zdravilec iz Nazareta! Slava njemu in blagor tudi nam, da ga lahko zdaj vidimo!'
14 Moji učenci pa so grozili vzklikajočim in jim ukazovali, naj molčijo.
15 Učencem sem očital, da se ne bi smeli tako vesti do ljudi, in jim rekel (Jaz): »Jaz sem Gospod! Če Jaz prenašam glasno vzklikanje ljudstva, ga lahko prenašate tudi vi! Naj vam korake zmeraj usmerjata ljubezen in potrpljenje, nikoli pa grožnje in gospodovalnost. Nepopisno lepše je, če vas ljudje ljubijo, kakor da se vas bojijo!«
16 Ko so učenci to slišali, so se vdali, in mirno smo hodili naprej ter kmalu prišli do murve, na kateri nas je čakal mali Zahej, višji cestninar.
17 Ob drevesu sem se ustavil, pogledal gor in zaklical (Jaz): »Zahej, hitro splezaj dol; danes se moram namreč ustaviti v tvoji hiši!« (Lk 19, 5)
18 Zahej se je hitro spustil z drevesa in Me z učenci vred zelo veselo sprejel. (Lk 19,6)
19 Ko so ljudje to videli, so začeli godrnjati: »Poglejte slavnega zdravilca, ki uresničuje svoja dejanja z močjo Božjega duha! To mora biti res lep Božji duh, ki prenočuje, jé in pije pri cestninarjih, znanih velikih grešnikih. (Lk 19,7)
20 Ljudje so godrnjali in se začeli počasi razhajati.
21 Ko je Zahej slišal, kaj govorijo o Meni, se je razjezil, pristopil k Meni in glasno rekel: »Gospod, glej, tudi brez človeške sodbe vem, da sem grešnik, in zato tudi skrajno nevreden, tega, da bi se Ti, Najpravičnejši, ustavil pri meni. Ker pa si me tako nadvse milostno počastil in mi izkazuješ nadvse veliko in neprecenljivo prijateljstvo, bom polovico svojih številnih posesti dal revnim – in če sem koga v čem prevaral, naj pride, in mu bom četverno povrnil!« (Lk 19,8)
22 Ko so ljudje, še zmeraj jih je bilo veliko, slišali, kaj je rekel Zahej, se je negodovanje poleglo, in nekateri boljši so se pogovarjali med seboj: »Glejte, človek, ki hoče storiti kaj takega in bo gotovo to tudi storil, ni več najhujši grešnik. Miloščina izbriše veliko grehov, in kdor nepošteno pridobljeno četverno vrne tistemu, ki ga je oškodoval, je poravnal svojo krivdo pred Bogom in tudi pred ljudmi – in tako tudi ni

prav nič narobe, če slavni zdravilec prenoči pri grešniku, ki bi se rad temeljito poboljšal.« 23 Drugi, zlasti revni, pa so že vnaprej preračunavali, ali bodo udeleženi pri delitvi Zahejevega premoženja in koliko bodo dobili. Nekateri so premišljevali tudi o tem, da bi celo z lažnimi pričami stopili pred Zaheja in mu dokazali, da je tudi njih prevaral za toliko in toliko, v tem ali onem času, ob tej ali oni priložnosti, in potem od njega zahtevali četverno povrnitev.
24 Pozneje sem v hiši Zaheja opozoril na vse to ter mu priporočil pravo modrost in previdnost, in to je tudi natančno upošteval.

27. Prilika o zaupanih funtih Luka 19, 11-27

1 Ko so se ljudje začeli čedalje bolj razhajati, sem glasno rekel zdaj srečnemu Zaheju (Jaz): »Danes sta tvoja hiša in ti deležna velikega blagoslova, ker si tudi ti Abrahamov sin! Kajti Jaz kot Sin človekov in pravi zdravilec sem prišel, da bi poiskal in zveličal, kar je bilo izgubljeno. Kot zdravilec pridem samo k bolnim, in ne k zdravim, ki zdravilčeve pomoči ne potrebujejo.
2 Na ta svet sem torej prišel, da bi ljudem vrnil Božje kraljestvo, ki so ga že zdavnaj izgubili, in njegovo pravičnost, ki je med ljudmi ni več. Tako sem pot, resnica, svetloba in življenje; kdor veruje Vame, bo živel večno!«
3 Ko je to slišalo še zmeraj kar veliko ljudi, so se med seboj pogovarjali: »Ta človek ima sicer res nadvse redke čudovite lastnosti – zelo pa se moti, če meni, da je on tisti, ki nam bo vrnil izgubljeno Božje kraljestvo in njegovo pravičnost, saj se precenjuje. Kajti prihajamo iz bližine Jeruzalema in nič ne vemo o tem, da bi se dogajalo kaj takega! Če pa trdi, da nam bo vrnil izgubljeno Božje kraljestvo in njegovo pravičnost, naj nam oboje razodene kar takoj. Zakaj se obotavlja in nas pušča v negotovosti?«
4 Jaz pa sem se obrnil na ljudi, ki so se tako pomenkovali, in jim prav zato, ker sem se med njimi počutil res skoraj tako kakor blizu Jeruzalema, povedal tole priliko: »Res je, kar pravite, da ste iz bližine Jeruzalema in da ne veste ničesar o vrnitvi Božjega kraljestva in njegove pravičnosti, zdaj pa zahtevate, naj se Božje kraljestvo takoj razodene, če se lahko in hoče razodeti po Meni!
5 Ob vas se zdaj res počutim kakor ob slepem Jeruzalemu, ki z odprtimi ušesi nič ne sliši in široko odprtimi očmi nič ne vidi. Kolikokrat sem že bil v Jeruzalemu in vas poučeval ter pred vašimi očmi delal znamenja kot pričevanje o razlogu za Svoj prihod na ta svet, in kljub temu pravite, da ne veste, da vam spet prinašam Božje kraljestvo in njegovo pravičnost, in zahtevate, naj Jaz – če naj bi bil res prinašalec Božjega kraljestva in njegove pravičnosti – pred vami takoj razkrijem Božje kraljestvo in njegovo pravičnost. Prav! To bom tudi storil, zato poslušajte tole priliko:

6 Neki človek plemenitega rodu se je odpravljal, da bi zavzel daljno deželo in se potem vrnil. Pred odhodom je poklical svojih deset služabnikov, jim razdelil deset funtov in rekel: ‘Trgujte z njimi, dokler se ne vrnem! Kdor mi bo zagotovil dober zaslužek, ta bo v skladu z njim požel tudi zasluženo plačilo!’
7 Potem je odšel. Služabniki so začeli trgovati s funti, trgovali so dobro in slabo.
8 Domači podložniki pa so človeka plemenitega rodu, ki je bil njihov gospodar in kralj, sovražili, in ko so slišali, da je odpotoval in da njegovi služabniki trgujejo v njegovem imenu, so mu tja, kamor je bil odšel, poslali sporočilo: ‘Nočemo več, da bi nam vladal.’
9 Toda zgodilo se je, da se je gospodar po zavzetju kraljestva vrnil in deset služabnikov, ki jim je izročil denar za trgovanje, dal takoj poklicati predse, da bi izvedel, koliko je kateri prigospodaril.
10 Pristopil je prvi in rekel: ‘Gospod, s tvojim funtom sem pridobil deset funtov. Tukaj imaš torej prejšnji funt in še deset novih funtov zraven.’ In gospodar mu je rekel: ‘Poslušni in zvesti sluga! Ker si bil zvest v malem, boš imel oblast nad desetimi mesti!’
11 Nato je pristopil drugi sluga in rekel: ‘Gospod, s tvojim funtom sem pridobil še pet novih. Tukaj imaš svoj funt in še pet funtov zraven!’ In gospodar je tudi temu slugi rekel: ‘Vladal boš torej nad petimi mesti!’ In tako se je zgodilo tudi drugim, ki so z enim funtom nekaj prislužili.
12 Pristopil pa je še tretji, pravzaprav zadnji sluga, kot posebno poklicani, in rekel: ‘Glej gospod, tukaj je tvoj funt, ki sem ga hranil zate v potnem prtiču. Bal sem se te, ker dobro vem, da si trd človek, ki jemlje, česar ni vložil, in žanje, kjer ni sejal. Toda gospodar mu je odgovoril: ‘Po tvojih besedah te bom sodil, pavliha. Vedel si, da sem strog človek, da jemljem, česar nisem vložil, in žanjem, kjer nisem sejal. Zakaj torej nisi vložil mojega denarja v hranilnico, in mi pridobil še oderuške obresti?!’ Sluga je umolknil, saj za to ni imel opravičila.
13 Gospodar pa je rekel drugim slugam: ‘Temu lenemu slugi vzemite funt, in ga dajte tistemu, ki mi jih je prislužil deset! Ta bo z njim najbolje ravnal!’
14 Nato so mu sluge rekli: ‘Ta jih ima že tako največ!’
15 Toda gospodar jim je rekel: ‘O, resnično, povem vam: vsakemu, ki ima, se bo dalo, da bo imel še več; in tistemu, ki nima – kot vi v Jeruzalemu –, se bo vzelo tudi to, kar ima! Moje sovražnike, ki niso hoteli, da bi jim Jaz kraljeval (farizeje), pa pripeljite sem in jih zadavite pred menoj!’
16 In da boste tudi razumeli, kaj pove ta prilika, vam jo bom na kratko razložil, zato prisluhnite:

17 Gospodar, ki je odpotoval, da bi prevzel daljno deželo, je Bog, ki vam je govoril po Mojzesu. Judom je na dveh kamnitih tablah izročil deset funtov (zapovedi življenja), s katerimi so prvi Judje dobro gospodarili in si zato kmalu pridobili veliko moč.
18 Čas kraljev pa ponazarja drugi sluga, ki je svojemu gospodarju prigospodaril pet funtov; tudi njihova moč je bila še primerna njihovemu prizadevanju. Kako se je sčasoma pridobivanje za Gospoda vse bolj zmanjševalo, pa ponazarjajo dobički drugih slug, natančneje to lahko preverite v knjigah kraljev in kronikah.
19 Tretji, povsem leni sluga, pa ponazarja ta čas, v katerem skrivajo farizeji pred očmi, ušesi in srci vaš od Boga dobljeni funt kar v potnem prtu revnega in prevaranega človeštva; nočejo ga naložiti v pogansko hranilnico, tako kot so ga dobili od Boga, da bi Gospodu prinašal obresti, temveč nalagajo lastno nesnago, ki jo razglašajo za zlato, v banko še slepih poganov in tako pridobivajo oderuške obresti za svoje telo.
20 Današnji farizeji in judje pa so tisti hudobni podaniki, ki Gospoda sovražijo, in nočejo, da bi jim vladal. Zato se jim bo tudi zgodilo tako, kot sem vam opisal v priliki: prvič, ker niso nič prigospodarili, jim bo vzeto še to, kar so še imeli, in dano tistim, ki imajo res največ – to so zdaj pogani. Ti ponazarjajo tudi omenjeno deželo, kamor je odpotoval gospodar, da bi jo zavzel. In On jo je že zavzel in zdaj se je vrnil v Meni, da bi poračunal – to pa vam v vsej raznolikosti ponazarja tudi ta prilika.
21 Skratka, luč bo judom odvzeta in dana poganom! Čas obračuna Boga s podaniki, ki sovražijo Gospoda, je zelo blizu; tisti, ki jim bo dana luč ali pa jim je že bila dana, bodo novi Božji služabniki, in ti bodo pokončali Gospodove sovražnike.
22 Tudi to, kar sem vam razodel zdaj, je Božje kraljestvo, in to vam znova dajem z vso njegovo pravičnostjo vred. Kdor bo povedano upošteval in izposojeni funt, namenjen gospodarjenju, zvesto in vestno vložil, bo dobil tudi plačilo življenja.
23 To sem povedal vam, prebivalcem Jeruzalema in njegove okolice; blagor tistemu, ki bo to vestno upošteval!«

28 Gospod ozdravi Zahejevega sina

1 Ko so Judje slišali, kaj sem povedal, so se razjezili, in nekateri so rekli: »Navsezadnje imajo farizeji še prav, da preganjajo tega Galilejca. Kajti iz njegovega govorjenja razločno razberemo, da bo na nas nahujskal Rimljane, ki ga imajo zaradi njegovih čudežev za boga. Ti pa nam bodo vzeli vse pravice ter nas spremenili v sužnje. Če znova prinaša izgubljeno Božje kraljestvo in njegovo pravičnost, in ta naj bi bila takšna, kot nam jo je razodel zdaj, potem naj kar ima svoje božje kraljestvo in njegovo lepo pravičnost. In če bo nam, Judom, čedalje glasneje oznanjal takšno

Božje kraljestvo in njegovo pravičnost, se prav lahko zgodi, da ga bomo Judje pokončali še prej, kakor bo on nas s pomočjo Rimljanov!«
2 Ko so Moji učenci slišali takšno govorjenje, so Mi rekli: »Gospod, ali slišiš, kaj govorijo? Ali boš dovolil, da bodo odšli nekaznovani?«
3 Jaz pa sem rekel: »Zakaj naj bi jih kaznoval, saj nihče od njih še ni stegnil roke proti Meni, da bi Me zgrabil? Govoril sem že, zdaj pa se oni pogovarjajo med seboj in pripravljajo na odhod; kajti Moja beseda se jih ni dotaknila, in slepih za to ne bom kaznoval. Ko pa bodo nekoč posegli po Meni, jih bo doletela tudi kazen, kakršno sem vam že večkrat opisal. Naj zdaj nekaznovano govorijo in odidejo po svoji poti. Mi pa bomo odšli v hišo našega prijatelja Zaheja, in ta nam bo pripravil kosilo.«
4 Po teh Mojih besedah smo se odpravili v Zahejevo hišo in Zahej nam je dal prinesti kruha in vina ter ukazal svojim ljudem, naj nas čim bolje postrežejo.
5 Ko smo prišli v največjo in bogato opremljeno sobo in so nas osvežili in okrepčali s kruhom in vinom, se Mi je začel naš Zahej na ves glas zahvaljevati tudi za to, da sem Jeruzalemčanom, ki jih res ni maral, povedal, kar si že dolgo zaslužijo. Kajti Zahej, čeprav Abrahamov potomec, je bil Samarijan, in zato so ga Jeruzalemčani toliko bolj sovražili.
6 Vprašal Me je tudi, ali mi morda ni pogodu, da je Samarijan.
7 Jaz pa sem mu rekel: »Ostani, kar si, in bodi v vsem pravičen iz resnične ljubezni do Boga in bližnjega, pa Mi boš tako bolj všeč kakor judje, ki poljubljajo tempeljsko zlato, revne pa od svojih hišnih vrat odganjajo s psi. Zato bom tudi dopustil, da bodo razgnani po vsem svetu med tuja ljudstva, in v prihodnje ne bodo več imeli ne svoje dežele ne kraljestva. Toda naj še nekaj časa delujejo in grešijo, dokler ne bo njihova mera dopolnjena!«
8 Po tem Mojem kratkem govoru se Mi je Zahej znova zahvalil, prosil pa Me je tudi za nasvet, kaj naj stori s svojim najstarejšim, skoraj šestnajstletnim sinom, ki je že tri leta blazen, divji napadi pa so skoraj iz dneva v dan hujši. Dal je že poklicati vse njemu znane najboljše zdravnike, vsi so skušali sina ozdraviti; toda njihovo znanje in trud ne samo da nista zalegla, temveč je bil sin po vsakem zdravniškem posegu celo še bolj divji kakor prej.
9 Zaheju sem rekel (Jaz): »Prijatelj, ni zemeljskega zdravnika, ki bi s svojimi zelišči ozdravil takšno bolezen. Pripelji sina sem in spoznal boš moč Božjega veličastja!«
10 Zahej je ukazal služabnikom, naj sina trdno zvezanega pripeljejo iz sobe, v kateri je zaklenjen.
11 Služabniki pa so rekli: »Gospodar, to bo pred temi tujimi gosti skrajno neprijetno; kajti prvič, fant zdaj divja skoraj neprenehoma, in drugič, ker se takoj pomaže s

svojim blatom, zaudarja huje, kot če bi bil kužen!« 12 Jaz pa sem rekel: »Kar pripeljite ga sem, rad bi ga pogledal in ozdravil.«
13 Služabnik, ki so ga v hiši zelo cenili, je dejal: »O, prijatelj, tega lahko ozdravi samo Bog, saj ni človeka na zemlji, ki bi kaj takega zmogel! Kajti če boš ozdravil tega, potem nisi človek, temveč Bog!«
14 Jaz sem rekel: »Ne skrbi, temveč stori, kar ti je bilo naročeno!«
15 Služabniki so odšli in pripeljali sina, nad njim pa so se zgrozili vsi Moji učenci in rekli: »To je pa še veliko hujše kakor tisto, kar smo videli pri Gadarejcih!«
16 Jaz pa sem vstal, zagrozil zlim duhovom v sinu in jim ukazal, naj ga nemudoma za zmeraj zapustijo.
17 Še enkrat so se znesli nad sinom, nato pa kakor roji črnih muh poleteli iz njega, in on je povsem ozdravel.
18 Nato sem rekel služabnikom (Jaz): »Odpeljite ga k vodnjaku in ga umijte; oblecite ga v čista oblačila in spet pripeljite sem, da bo kosil z nami.«
19 In tako se je tudi zgodilo. Ko je sin spet zdrav in čist sedel za našo mizo, so prišli v sobo še vsi sorodniki in znanci, ki so stanovali v hiši, in se niso mogli načuditi, kako hitro je Zahejev sin ozdravel; Zahej pa se Mi je za ozdravitev nadvse zahvaljeval.
20 Glavni služabnik Mi je rekel: »Gospod, nisi človek, kakršen smo mi, temveč pravi Bog, ki ga mi, ljudje, želimo častiti in Ga tudi bomo častili!«
21 Ko je služabnik še tako govoril, so prinesli na mizo že tudi kosilo, in začeli smo jesti.

29. Zakaj je bil sin obseden

1 Medtem ko smo jedli in pili, jih je več vprašalo ozdravljenega Zahejevega sina, ki je bil zdaj videti svež in veder, ali je tedaj, ko je bil bolan, hudo trpel.
2 On pa je odgovoril (ozdravljeni Zahejev sin): »Kako naj bi to vedel? Bil sem tako rekoč mrtev, ničesar nisem občutil in se tudi nisem zavedal, kaj se dogaja z menoj. Kljub temu pa vem, da sem bil neprenehoma kakor v nekakšnih sanjah, v lepi pokrajini, in tam sem se pogovarjal z dobrimi ljudmi.«
3 Navzoči so bili presenečeni, saj tega niso mogli razumeti. Zahej Me je vprašal, kako je bilo kaj takega mogoče in zakaj je Bog to dopustil.
4 Jaz sem rekel: »Prijatelj, o tem ne bomo izgubljali besed. Pri takšni bolezni se duša umakne v srce, tedaj pa zli in nečisti duh ali pogosto celo več takšnih duhov zasede prosto telo in ti počno z njim, kar hočejo; duša, ki prebiva v srcu, pa o tem ne ve nič.
5 Takšno obsedenost dopušča Bog zato, da začno ljudje, pri katerih je vera v Boga in nesmrtnost duše skoraj povsem ugasnila, spet premišljevati o duhovnem in v to

verjeti. Tudi vaša vera je oslabela in zato je bila ta lekcija, še preden sem prišel v to hišo, zelo potrebna.
6 Če bi bil prišel prej, Mi ti ne bi tako verjel, kot Mi verjameš zdaj; in če tvoj sin, ki ti veliko pomeni, ne bi zbolel, bi te ponos in ošabnost tako prevzela, da bi postal pravi zlodej med ljudmi. Iz sebe bi izgnal vsako vero v Boga, v ljudeh bi videl samo navadne stroje, vredne le toliko, kolikor bi ti skoraj zastonj služili in pripomogli k še večjemu bogastvu.
7 Ko pa je tvoj sin, tvoj ljubljenec in največji ponos, zbolel in postal takšen, kakršnega sem našel tukaj, se ti je srce omehčalo. Znova si začel misliti na Boga, verovati Vanj in postal si ponižen. Ob tem si seveda iskal pomoč pri vseh tebi znanih zdravnikih, poganskih in judovskih – vseeno ti je bilo pri kom –, za to si moral veliko plačevati. Ko pa si spoznal, da sinu noben zdravnik, niti esen in še manj kakšen čarodej ne more pomagati, si postal žalosten in začel resneje premišljevati o tem, zakaj ti je Bog, če obstaja, naložil takšno breme.
8 Znova si začel prebirati Pismo in čedalje bolj spoznaval, kako krivičen si do ljudi. Potem si Bogu obljubil, da boš vso krivico, ki si jo zagrešil, kar najresneje večkratno poravnal.
9 Takšni nameni so postajali v tebi čedalje resnejši in stvarnejši in tudi razločneje si spoznal, da ti lahko pomaga le še vsemogočni Oče v nebesih; kmalu sem prišel v to pokrajino tudi Jaz, in slišal si, kaj sem storil slepim.
10 Tedaj se je tudi tvoja vera v Boga okrepila, postala je bolj živa, in ko si starega in mladega Kada slišal pričevati, da nisem navaden prerok, temveč sam Gospod, nisi o tem niti najmanj podvomil. In glej, toliko si dozorel, da sem se zdaj ustavil pri tebi in s Svojo močjo pomagal tvojemu sinu.
11 Če zdaj vse to dobro premisliš, ti bo tudi jasno, zakaj dopuščam, da se ljudem, ki jim v srcih še ni ugasnila nebeška življenjska iskra, dogajajo vsakovrstne nadloge.
12 Toda pri povsem sprevrženih in prekanjenih, ki niso vredni nobenega Mojega svarila več, pa je takšno dopuščanje, ki bi pripomoglo k izboljšanju, brez pomena, saj ne deluje in samo omogoča slabim, da se še poslabšajo. Ta vrsta ljudi izčrpa svoje materialno življenje že na zemlji; po tem življenju pa jih čaka sodba, to pa je drugačna in večna smrt.
13 Tistemu, ki mu nalagam vsakovrstno trpljenje in težave, potem tudi pomagam ob pravem času; tisti, ki mu dopustim, da svoje zemeljsko ošabno in uživaško udobno življenje uživa neovirano še naprej, pa nosi svojo sodbo in svojo smrt že v sebi in tudi vsepovsod s seboj. In zdaj veš tudi to, zakaj lahko številni posvetni veljaki in bogataši vse do telesne smrti nekaznovano kar naprej grešijo in počenjajo zlo.

30. O meri dobrega in zlega

1 (Gospod): »Vsakomur sem na tem svetu postavil določeno mero, tako v dobrem in resničnem kot tudi v slabem in zgrešenem.
2 Če je dober človek z vso zavzetostjo to mero že dosegel, potem je zanj tudi konec vseh nadaljnjih skušnjav, in tedaj v vsej luči iz nebes preide z ene življenjske stopnje izpopolnjevanja na drugo, še višjo, in tako gre v neskončnost.
3 Če pa svojo mero dopolni zloben človek, prav tako prenehajo vsa svarila in zlobnež pada vse globlje in globlje v čedalje temnejšo noč in se bliža vse hujši sodbi svojega že mrtvega življenja in bivanja; potem je Zame le še kot kamen, v katerem ni življenja, temveč sta vidni zgolj sodba in večni ‘moraš’ Moje volje, ki so ga stari imenovali ‘Božja jeza’.
4 Koliko časa potrebuje zelo trd kamen za to, da se zmehča in postane del še dolgo neplodnega zemeljskega kraljestva, pa je vprašanje, na katero ne more odgovoriti še tako popoln angel v najvišji nebeški luči; kajti to ve samo Oče, ki je v Meni, tako kot sem tudi Jaz v Njem.
5 Ko pa preveč ljudi izpolni mero svojega zlega, potem, zaradi še nekaterih maloštevilnih dobrih in izbranih, skrajšam čas njihovega nekaznovanega hudodelskega početja, in njihova sodba in smrt jih pokončata pred očmi maloštevilnih pravičnih; to se je že zgodilo v času Noeta, Abrahama in Lota in delno tudi v času Jozueta, odslej pa se bo to dogajalo še celo pogosteje.
6 Pri Judih se bo to začelo kmalu, pozneje bodo to doživela tudi druga kraljestva s svojimi knezi in ljudstvi; niti 2000 let ne bo dopolnjenih, ko bo tu velika in splošna sodba – z njo bodo dobri ljudje nagrajeni, posvetni veljaki in brezčutneži pa uničeni.
7 Kakšna bo ta sodba in iz česa bo sestavljena, sem že večkrat razkril vsem Svojim, tukaj ob Meni navzočim učencem, in ti jo bodo po Meni oznanjali ljudstvom Zemlje. Blagor tistemu, ki bo to upošteval in svoje življenje zasnoval tako, da ga ne bo doletela sodba!
8 In zdaj, prijatelj Zahej, si izvedel, kaj moraš početi za dobro svoje duše; tudi mi smo se zdaj za tvojo mizo dovolj okrepčali z jedačo in pijačo, tako da lahko spet vstanemo in se podamo na pot v Nahim; kajti tja moram priti še pred sončnim zahodom.«
9 Zahej je dejal: »O Ti, edini resnični Gospod in Mojster! Od tod do omenjenega kraja je še dober kos poti, in naravno bo tja do sončnega zahoda zelo težko priti; kajti veliko bližje je do Jeruzalema kakor od tod pa do kraja, ki ga omenjaš. V enem dnevu je sicer tja mogoče priti s kamelami, toda peš, in ker je od zdaj na voljo le še pol dneva, brez čudeža ne bo šlo.«
10 Jaz sem rekel: »Prijatelj, to bo Moja skrb! Če smo v enem dnevu in brez kamel

zmogli še daljšo pot od tod do Eseje, potem bomo tudi to, od tod do Nahima, ki je veliko krajša. Ti bi sicer rad, da bi Jaz ostal tu do jutra; toda sam najbolje vem, kakšni so Moji načrti, in zato se moram ravnati po tem, kar hoče Tisti, ki prebiva v Moji duši, in ne po tem, kar hoče Moje meso. Zato moram še danes pred sončnim zahodom prispeti v namenjeni kraj.
11 Zapomni si Moj nauk in se ravnaj po njem, pa boš živel v Božji luči. In ko boš slišal, da so Me farizeji ujeli in umorili Moje telo – to bo tudi dopuščeno zaradi njihovega propada, vendar tudi zaradi vstajenja številnih mrtvih, ki še trpijo v grobovih nevere in napačne vere ter v njih ni življenja duha –, se nad tem ne jezi in ne omahuj v veri. Tretji dan bom namreč vstal in prišel k vsem Svojim prijateljem ter jim dal večno življenje.
12 Nad Mojimi sovražniki pa se bo izvršila sodba njihovega propada, priča temu bodo številni, ki živijo zdaj. Tudi to sem ti povedal, in tako veš, kako se je treba vesti v prihodnje.
13 Pravkar sem ti podelil tudi funt – z njim dobro in prav gospodari, da Mi ga boš potem, ko bom znova prišel, vrnil z obrestmi vred! Zdaj gospoduješ nad malim, potem pa boš nad velikim; kajti kdor je zvest v malem, bo ostal zvest tudi v velikem.«
14 Po teh besedah sem blagoslovil vso Zahejevo hišo in se z učenci takoj podal na pot.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
Knjiga 9